

Sygn. akt III U 116/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2014r. w Suwałkach

sprawy **L. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 13 stycznia 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca L. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 7 października 2013r. do dnia 30 września 2015r.

Sygn. akt III U 116/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 13.01.2014r. odmówił L. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.10.2013r.

Wskazał bowiem, iż zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Natomiast komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 08.01.2014r. uznała, że L. K. nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji L. K. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzję oceniła jako krzywdzącą, ponieważ lekarze orzecznicy w sposób pobieżny dokonali oceny jej dokumentacji medycznej, jaką przedłożyła do organu rentowego. Również badanie było bardzo powierzchowne. Z uwagi natomiast na stan zdrowia i rozpoznane schorzenia nie może podjąć zatrudnienia i dlatego wniosła o dokładne rozpoznanie jej odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i wskazał, iż wniosek o ponowne ustalenie prawa do świadczenia wpłynął do organu rentowego w dniu 07.10.2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołująca się jest bowiem nadal częściowo okresowo niezdolna do pracy. Tak mianowicie wynika z opinii biegłych, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinię na potrzeby postępowania sądowego. Zespół biegłych lekarzy sądowych, w skład którego wchodził specjalista z zakresu diabetologii – dr n. med. E. P., kardiologii – J. H., medycyny pracy – D. M. i neurologii – K. J. po przebadaniu odwołującej się i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie rozpoznał u odwołującej się nadciśnienie tętnicze 2 stopnia, chorobę niedokrwinną serca w obserwacji, cukrzycę typu 2 leczoną insuliną – niewyrównaną metabolicznie, stan po operacji dyskopatii L4 – L5 w dniu 23.11.2012r., rwę kulszową prawostronną z objawami ubytkowymi, dyskopatię L5-S1, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowego – krzyżowego i zawroty głowy pochodzenia naczyniowego. W związku natomiast z ich stopniem nasilenia zaopiniował, iż powodują u odwołującej się dalszą częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat. Zdaniem biegłych rozpoznane u odwołującej się schorzenia i stopień ich zaawansowania powodują przeciwwskazanie do ciężkiej i średniociężkiej pracy fizycznej, dźwigania ciężarów, wykonywania pracy w pozycji wymuszonej, pracy stojącej, na wysokości i w porach nocnych. Pomimo wykształcenia średniego (ukończyła liceum ogólnokształcące) odwołująca się natomiast pracowała fizycznie.

W odpowiedzi na zastrzeżenia organu rentowego biegli w opinii uzupełniającej wskazali również, iż ich zdaniem rezygnacja odwołującej z proponowanego jej w 2013r. leczenia rehabilitacyjnego w ramach prewencji rentowej ZUS mogła wynikać z konieczności leczenia chorób współistniejących tj. cukrzycy, nadciśnienia tętniczego i choroby niedokrwiennej serca. Schorzenia te mogły bowiem utrudniać przeprowadzenie terminowo zabiegów fizjoterapeutycznych. Zdaniem biegłych rehabilitacja w warunkach stacjonarnych mogłaby oczywiście skutkować szybszą poprawą stanu zdrowia, niż pojedyncze wizyty odwołującej się w (...). Jednocześnie jednak podzielili wybór zaleconych przez lekarzy leczących metod. Natomiast ponowna rehabilitacja odwołującej na (...)w S. w czerwcu 2014r. rokuje poprawę stanu jej zdrowia. Okresowa częściowa niezdolność do pracy na dwa lata wiązała się z faktem, iż na ten okres przewidziana została intensyfikacja fizykoterapii i ewentualna konsultacja neurologiczna. Odwołująca się nie powinna wykonywać pracy związanej np. ze sprzątaniem ulic, segregacją odpadów na wysypisku śmieci, dźwiganiem kartonów z serem powyżej 20kg, pojemników z piaskiem do posypywania chodnika, a także prac przy taśmie czy wymagającej dłuższego chodzenia lub stania.

Sąd tymczasem podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez specjalistów i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Jak zaś wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Biegli wydając opinie w sprawie uwzględnili natomiast aktualny stan zdrowia odwołującej się i przekonywująco wywiedli, iż stopień naruszenia sprawności jej organizmu uzasadnia orzeczenie dalszej okresowej częściowej jej niezdolności do pracy. Dlatego też przyznać należało odwołującej się prawo do renty, choć organ rentowy nie zgadzał się z konkluzjami opinii biegłych lekarzy sądowych. To bowiem, jak wyżej wskazano, ustalenia biegłych sądowych decydują o ocenie stanu zdrowia osób ubiegających się o świadczenia rentowe, a organ rentowy, nie złożył formalnego wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. Ponadto, zdaniem Sądu, wszystkie okoliczności konieczne do rozstrzygnięcia kwestii, czy odwołująca się jest nadal niezdolna do pracy, zostały w sprawie wyjaśnione

w sposób wystarczający. Dodać należy, iż na zastrzeżenia organu rentowego biegli udzielili wyczerpującej odpowiedzi, szczegółowo odnosząc się do kwestii związanych głównie z wykształceniem odwołującej się i jej możliwościami do podjęcia zatrudnienia przy konkretnych pracach. W głównej zaś opinii wskazali, iż niezdolność do pracy odwołującej się wynika nie tylko ze schorzeń neurologicznych, ale diabetologicznych i kardiologicznych. Odwołująca się bowiem ma cukrzycę niewyrównaną, która wymaga intensyfikacji leczenia farmakologicznego, a schorzenia kadriologiczne pogłębienia diagnostyki. Poza tym wskazali, że przebieg dyskopatii u odwołującej się po leczeniu operacyjnym objawia się okresami zaostrzenia i remisji i podczas badania przez nich odwołującej się stwierdzili oni ponowne nasilenie dolegliwości bólowych kręgosłupa.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał L. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.10.2013r. do 30.09.2015r.

PW/mt